

Entrevista

'Els professors universitaris són uns ganduls'

Els professors universitaris són uns ganduls?

Ho són. Resulta difícil imaginar-se fins a quin punt són ganduls. A Les universitats més prestigioses dels Estats Units tenen tres hores de classe a la setmana. Jo en feia encara menys! La creença que els professors estan tot el dia fent classe és errònia.

I què fan?

Investiguen. Volen ser investigadors famosos, no professors. Aquest és el model de Yale, Stanford, Princeton, Harvard... i és el que copien les institucions més petites. Tenim professors que volen ser reconeguts pels seus descobriments i no volen fer la feixuga tasca dels docents.

Creu que és un error estructural?

Sí. El sistema, a EEUU, fa que els professors més famosos siguin els investigadors més famosos. Són gent que són entrevistats a la televisió per les seves troballes, que publiquen llibres. Als professors de Yale o Harvard la fama els fa embogir, volen ser reconeguts a qualsevol preu. Creu-me, els conec. I quan vols ser famós els estudiants són la menor de les teves preocupacions.

Deu haver-hi excepcions...

Cap d'aquests professors no negocia amb els rectors obtenir més hores lectives, negocia per tenir-ne menys. Això provoca que els millors professors ensenyin molt poc, i que els pitjors professors ensenyin molt. Per què? Perquè la docència no importa. A Harvard si algú diu de tu que ets un bon professor t'està dient que ets un mal investigador, és qüestió de temps que perdis la teva plaça, estàs mort si algú diu això de tu.

Però necessitem investigadors...

... però no en necessitem vint en cada universitats. Tots els professors no poden ser investigadors, els investigadors no són bons professors, fer conferències no és ensenyar.

Què és ensenyar?

Ensenyar és una feina dura, si realment vols fer-la bé, si no vols limitar-te a situar-te davant un grup de persones i parlar. Ensenyar requereix fixar-se en allò que cada persona fa i intentar que ho faci millor. És una feina molt complicada que només alguns professors fan. D'altres

només parlen davant la classe, entreguen apunts i se'n van a casa.

A Catalunya molts li dirien que l'educació té molts problemes i que donar classe no és tan senzill...

El problema de l'educació és que esperem que l'aprenentatge arribi per transmissió oral. No és cert, encara que les escoles funcionin així. S'aprèn fent les coses que vols aprendre. Si vols conduir un cotxe cal que el condueixis. En el cas dels negocis passa el mateix, cal que t'enfrontis a situacions reals del món dels negocis. Aquest màster et fa viure les situacions que et trobaràs en el món dels negocis. No rebràs teoria d'aquestes situacions ni seràs examinat més tard, només les viuràs.

Una representació pot ser com el món laboral?

Les noves tecnologies permeten representar amb gran facilitat qualsevol situació. Fa temps que els pilots d'aviació practiquen amb simuladors de vol que representen amb gran exactitud el pilotatge real. Si viatges en el primer vol d'un pilot t'alegrarà molt saber que ha après gràcies a un simulador i no farà la primera pràctica amb tu.

En aquest cas potser sí, però vostès parlen de negocis....

Si nosaltres estem intentant ensenyar anàlisi financer podem crear una companyia fictícia i crear situacions molt versemblants on tindran lloc problemes financers, podem crear informes que s'hauran d'analitzar i un equip que prepararà entrevistes i reunions de feina. Faràs exactament el mateix que si estiguessis treballant. Si has d'analitzar les finances d'una empresa que està en crisi al cap i a la fi estaràs redactant informes i et reuniràs amb gent. Són casos reals, de la vida real.

Quins problemes hi ha a la vida real?

Els problemes del ser humà són els mateixos des de 5.000 anys. Sempre estem ensenyant i aprenent les mateixes coses des que som humans, necessitem aprendre a detectar causes, diagnosticar problemes, construir plans, fer prediccions, negociar, resoldre conflictes d'interessos. Això és el que significa ser una persona intel·ligent. El més curiós és que el sistema educatiu està evitant precisament ensenyar aquestes coses. L'escola i la universitat t'haurien d'ensenyar això, i no fets i teories.

Vostè diu que els professors bons deixen confusos els seus alumnes, per què?

Un bon professor no t'hauria de donar mai respostes. T'hauria de dir 'tu què en penses?' o 'per què has arribat a aquesta conclusió?'. No t'hauria de dir si la conclusió és o no correcte. És el mètode socràtic, no és cap invenció. El progrés ve donat pel fet que l'ordinador permet representar situacions amb tota credibilitat. El 'Learning by doing' és tan sols una nova implementació d'unes idees molt belles que el sistema escolar ha oblidat.

'Prepara el ferratge mentre fa sol'...

(Riu...) Aquest és el proverbi que més m'agrada, 'make hay while sun shines'. El ferratge s'ha de secar al sol, i necessites fer-lo abans no arribi el mal temps. Sóc de Nova York, no he viscut mai a una granja i no sé que dimonis és el ferratge, però sempre m'he sentit fascinat per aquest proverbi. Significa que quan tinguis una oportunitat, si us plau, agafa-la. Totes les cultures expressen a través dels seus proverbis com podem arribar a obtenir la informació de la nostra ment. La essència de la intel·ligència és recordar les experiències passades. Així que no pots ser intel·ligent si no tens experiència. Per això les escoles han de proporcionar experiències. El proverbi recorda que aquesta experiència s'ha de donar a l'escola, quan toca, abans que arribi el mal temps.

Barcelona (ACN)